

Pietarissa 14/III 1898.

Sekka Ystäväiseni !

Kumman jätuisiin askelin rientäin aita-
nykyisiin, sillä viime kirjeesi kumman
jo 5: si viikkokautta ummelleen viirikän-
sen saapurisesta — josta vaikka
myöhäinkin sydämmelliset kiitokset !

Vastakirjeeni viipymistä olet ehti
käsitteänyt kaoteksi, kun viime näkemisem-
me perästä annoit Lätivanhan itsellesi
2: si kertaa kirjittaa ennen kun suvait-
sit muori-paloista vastauksellasi ilahuttan.

Sitä en nyt kuintenkaan ole tarkoitannut.
Yhtä vähän on ollut syynä tuo entinen
eote : „en ole voinut“.

Syynä on ollut nuo melkeen jokai-
kaiset kiireelliset arkitouhut, joihin

Kamma kyllä, menenmenetäisen ajan perestä
olen, oikeen innolla kiintynyt.

Ei kuitenkaan niin, että henkiset asiat
olisivat saaneet peräti syrjään väistyä.

Ei, kukaan olamukseni heikenevä puoli
on myöskin vaiti tunteistani osassa.

Tuo rinnuksissa ollut raamatun lukemis-
halu joka lapsena otti mulle kaikin
mieluisuutta: on jälleen elpynyt. Tällöin
puuhista saanut tunteita väsymyksestä huolimatta
lähtyy minun joka iltana raamattua lukea
kauvan en kuitenkaan aina jaksaa kuin
parin vuoron ja tuo suuri kirja jää yöksi
miehelleni lepäämään. (Olen usein
niin perin unenut että tuskin jaksan
lulun kyntilästä sammuttaa).

Tuo, viimein keskuudessamme
herännyt kysymys: profetian ennus-
tuksesta "Messiasta", on käynyt
minulle sydämmen polttavaksi kysymyk-
seksi. - - -

Parhaan rehellisen ystäväydeni tähden
tunnustan suoraan että myötätun-
teisuuteni teosaopista oppia koh-
taan vallan kaltaisi, kuin huumaisin
miltä taholta on se täällä al-
hussa saanut.

Vastenneuvoksekseni Rouva Blavatska
kyä kohtaan tunsin itsessäni,
ilman että olisin persoonastaan
kuullut en enempää vastustajainsa
kuin puolustajainsakaan kautta.
Vaihtossani tunsin jyrkästi sei-
suvani vastustajainsa puolella...

Muokhemmin kuulin hänen ol-
leen mainio seikkailin — joten
hänen tunnukselta "neransa ja
jättiläisvoimansa" peittävät olla
arvattomia.

Mahdollisesti, on hän ^{ollut} jättiläis-
jälain ihminen jota paika maailma

syyttä parjia. Tulinkaan vaan
naininmeksi: että oma vastenneieli
syyteni syntyi aivan itsestään, jota
pidän jonain paremman hengen ilmai-
suna ...

Mitäpä hyötystä meillä muut
on uskottamme: jollemmu sitä
elämällämme pyhitä

Mitäpä hyötystä siitäkin, että
Jeesus on Kristus, se Messias, jota
ennustettu on, jollemmu rakasta
sitä elämään jota Hän rakasti
ja elämällämme seuraan sitä ...?

Yas sitä, elämään tadella ra-
kastamme ja seuraamme, niin varmaan
katovaa jokapäiväisestä elämestämme
pääsi toi pikkumainen itsekkäisyys,
jolla olemme toisille pakennukseksi
ja ^{jokapäiväinen} elämä muodostuu senlaiseksi,
että jokaisen, jolla on hiemankeu

Kovin tulon iloiseksi, kun
kerruit etsesi ja M:n suhteen olevan
mitä parhaimman!

Käsittelemättä se minulle
olikin, että tuolla lyhyellä yhdes-
säolön ajalla joka teille oli suatum
j jta malemmat niin sydämmelli-
sesti olitte tivooneet: katkerailitte
vaan toistenne elämää. (12)

Tietämättä on: viskaa-
ko kohdalo täällä elämästä enin
kaakaan ^{teitä} toistenne tielle...

Kojettakaan, kojettakaan lapsi
rukat herättää toisissaamme vaan
tasi surmia, tasi jilaji ihenteellisia
tunteita — sen sinon kuin
ennen herätitte elon halvat, ~~alla~~
alhaiset tunnoelmat jirosta lapsi
pli vielä vapaa

Ole yötävällisesti tervetullut Anna
äidiltä

Heinrikki Linn...
Käsittelemättä se minulle
olikin, että tuolla lyhyellä yhdes-
säolön ajalla joka teille oli suatum
j jta malemmat niin sydämmelli-
sesti olitte tivooneet: katkerailitte
vaan toistenne elämää. (12)
Tietämättä on: viskaa-
ko kohdalo täällä elämästä enin
kaakaan ^{teitä} toistenne tielle...
Kojettakaan, kojettakaan lapsi
rukat herättää toisissaamme vaan
tasi surmia, tasi jilaji ihenteellisia
tunteita — sen sinon kuin
ennen herätitte elon halvat, ~~alla~~
alhaiset tunnoelmat jirosta lapsi
pli vielä vapaa